

عنوان مقاله:

مفهوم نظرگاه در مقایسه باغ های ایران و هند

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 2، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

شروین گودرزبان - کارشناس ارشد معماری منظر

خلاصه مقاله:

نظرگاه به عنوان یکی از مهمترین عناصر باغ ایرانی؛ آن بخش از باغ است که می توان در نقطه ای بالاتر از سطح باغ، بر آن نظر انداخت. این عنصر در باغ های ایران و هند، بسیار متفاوت جلوه می کند. این عنصر در باغ ایرانی گزینش نقطه ای برای نگاه به منظر باغ است. در این مورد، نگاه ناظر تماما معطوف به منظر باغ است و با عناصر زیباساز آن گره می خورد. در باغ هندی جهت دید نظرگاه چندان مطرح نیست و هدف دیدهای متفاوت در عرصه های مختلف باغ و نشان دادن نظام هندسی سامان یافته بر روی بستر آن است. این پژوهش می کوشد به منظور یافتن دلایل تفاوت های مذکور، مفهوم نظرگاه از دو بعد محتوا و کالبد را در نمونه های هندی، مورد مطالعه قرار دهد و نتیجه آن را با نمونه های ایرانی مقایسه کند. با توجه به این پژوهش، نظرگاه در باغ های هندی برخلاف نمونه ایرانی، نه به منظور ادراک منظر گزیده و طراحی شده خیابان اصلی باغ، بلکه برای تسلط همه جانبه بر سطوح مختلف آن طراحی شده است. در واقع درک متفاوتی که از منظره پردازی باغ هندی پدید می آید، مفهوم نظرگاه را دگرگون ساخته است. این امر حتی کالبد نظرگاه را تحت تاثیر قرار داده و شکلی متفاوت از باغ ایرانی پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

نظرگاه، باغ ایرانی، باغ هندی، مفهوم، منظر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851754>

